

פרשת שמות

העלון לרפואה שלמה
איילה בת שושנה
כל הברכות והישועות

כל הזכויות שמורות

אבות ובנים

שע"י בית הכנסת "שמואל הנביא" לעדת התרגום רח' שמואל הנביא 55

4,000 סיוולים!

ארבעת אלפים פעם מסכתות ביצה וראש השנה.

הרב אליעזר יוסף לדברג ז"ל חי בירושלים בשכונת "בתי ורשא", לפני כ-50 שנה. לפרנסתו עסק במסחר, אבל היה בר אוריין גדול, שישב ולמד בכל שעות הפנאי. בשבתות היה נושא דרשות בביהכ"ס של הפרושים. באחד הימים חלה. "חייבים לנתח" קבעו הרופאים "לפני שהמחלה תפגע במוח ותגרום אולי למוות". ואולם, הזהירו הרופאים, ייתכן שהניתוח יגרום לעיוורון.

"לכמה זמן אפשר לדחות את הניתוח? " שאל. אמרו לו שעד חצי שנה. - ביקש דחיה, כדי שייספיק לשנן היטב כמה מסכתות, כדי שאם, חלילה, יתעוור, יוכל לשנן אותן בע"פ, שהיה למד בגמרא על אחד, שהתמיד במסכת "חגיגה" ועל מה שגמלה לו. וכך קיבל על עצמו ללמוד מסכתות ביצה וראש השנה, עד שידע אותן ישר והפוך.

בחסדי שמים עבר הניתוח בהצלחה, וראייתו לא נפגמה. אבל תלמודו נשאר בידו, והוא המשיך לשנן את המסכתות, שוב ושוב, למעלה מארבעת אלפים פעם!!!

ובצואתו כתב: "אולי כדאי לחרות זאת על המצבה כדי שאולי גם הקורא יקבל עליו לעשות ככה".

לא צריך לחכות לחולי כדי ללמוד
עכשיו נשקיע...

לע"נ חיים אורי בן דליה ז"ל

מעשה שהיה

שמעון היה עני מרוד. יום אחד חשקה נפשו באגרטל יפה שיפאר את ביתו. הוא אסף פרוטה לפרוטה והלך אל השוק. הוא דמיין אך יראה הבית עם האגרטל החדש, אבל כשהגיע לא נשאר כלום הכול נמכר! אמר המוכר: "לא נורא שמעון, תבוא בעוד שבועיים יגיעו חדשים".

"מה שבועיים... אין לך משהו למכור לי?" - התחנן שמעון. המוכר ריחם עליו ואמר לו: "ראה יש לי אגרטל ישן מאוד - קח אותו בזול...". האגרטל היה עתיק מאוד. ושמעון התנחם בו כמוצא שלל רב. שכנו העשיר ראה אותו עם כד והחליט לחמוד לצון, הוא קרא לעברו: "שמעון אגרטל כזה מתאים לאוצרות המלך - תן את זה למלך והוא ישמח...". שמעון לא חשב פעמיים - "לשמח את המלך! - איזו זכות?!!" - והוא שם פעמיו היישר אל הארמון כשהוא צועק לשומרים: "הבאתי מתנה למלך! המלך היה המום - "אדם פשוט מביא למלך מתנה - אין זה כי אם אגרטל עתיק ויקר עד למאד!" - חשב לעצמו... מיד הוא הורה למשרתיו להביא למיטבו שק מלא מטבעות זהב!

שמעון כעת הפך לגביר שמעון! הוא ניגש לחברו העשיר והודה לו על העצה... העשיר היה המום. אבל ראש מסחרי יש לו... הוא מיד מכר את כל רכושו וקנה כד מצופה ביהלומים ושם פעמיו אל המלך. המלך התרגש כל כך, וחשב לעצמו: "במה אוכל לגמול טובה לאחד שהביא לי מתנה שכזו, ובוודאי שלא חסר לו כלום?!". הוא הורה למשרתיו להביא לו מחדר האוצרות משהו נדיר ומיוחד... לא עברו כמה דקות והעשיר יצא מהארמון עם... האגרטל הישן של שמעון... תשמח במה שיש לחברך...

מידת חסד - סיימת לקרוא העבר לחבר

החומר מלקט מספרי ראשונים ואחרונים

לברכת והצלחת להקדשות לרפואה שלמה לרפואה שלמה לעילוי נשמת יוסף נקי בן שרה זב"ב 052-7656075 סוגי שולמית בת חרדה טובה בת הביבה ירון דניאל זב"ב אפרים אליהו בן מרים כל העלוניים: hamaor.net רשימת תפוצה hamaor.net@gmail.com

כאשר הגאון ר' איסר זלמן מלצר זצ"ל השתדך חלה במחלת השחפת ר"ל, והיה מצבו חמור מאוד, ר' איסר זלמן הודיע לכלתו שאם ברצונם לבטל הם יכולים לבטל את השידוך. - כששאלה את הרופא מה סיכוי חתנה להחלים? השיב הרופא: "לפי מצב בריאותו הוא יוכל להוסיף ולחיות לכל היותר שנה אחת... ! משהפצירו בה קרובי משפחתה שתבטל את השידוך, קמה ונסעה ל"חפץ חיים" לשאול "בעצתו" - והחפץ חיים השיב: "שנים אנשים בריאים, וישנם אנשים שמאריכים ימים! בתי, אם נגזר מן השמים, מזדקנים יחדיו אף עם בעל חלש בגופו, ר' איסר זלמן זצ"ל נפטר בגיל 84! פרופסור אחד אמר: אם הגאון ר' איסר זלמן חי למעלה מ-80 שנה, יש לשרוף את כל ספרי הרפואה!

זכור ! כי בעוד האדם מאכלו ערב עליו, יסלק ידיו ממנו לעבודת בוראו, וזה נחשב יותר מתענית (מגיד מישרים)

פעם אמא ראתה את בנה רוצה להגיע למדף למעלה לכן טיפס על כיסא עם נעליים מלוכלכות. אמרה אמא: "תשים עיתון על הכיסא!" "לא צריך אמא, אני אצליח להגיע..."

נמלה ופיל רצים במדבר. מבטיה הנמלה אחורה ואומרת לפיל: "ואוו אחי תראה כמה אבק אנחנו עושים".

אלה פרשה

"והנה ידו מצורעת כשלו... והנה שבה כבשרו" מה רמז יש בכך?

הצרעת מסמלת את הגלות (סיבת הגלות היא הסתלקות אור הקדושה ואף הנגעים באים מחמת הסתלקות אור הקדושה).
הבשר (הבריא) – רמז איפוא לגאולה. באמצעות האות הזה רמז הקב"ה למשה כי הצרעת (הגלות) תתהפך לבשר (גאולה), ואז יבוא כל בשר להשתחוות לפני ה'.
וכל השינוי הזה – הראה לו הקב"ה –

יכול לבוא ברגע אחד!

מסופר על הגאון מוהר"ר זלמן מירל"ש אב בית דין "המבורג" שפעם אחת הלך לבית הכנסת מעוטף בטלית ותפילין כדרכו, ופגע בו אדם אחד שהיה לו למכור אבנים טובות, ורצה שילך עמו לביתו, והגאון השיב לו שימתין עד שיבוא מבית הכנסת. ובתוך כך מכרן לאחר, והאחר הרויח בהם כמה אלפים, ושמח הגאון שמחה גדולה, שהשליך מנגדו ממון רב, עבור תפלת צבור.

בנים תלמידי חכמים

הגה"צ רבי זיידל אפשטיין שליט"א, המנהל הרוחני דישיבת "תורה אור" ירושלים, אמר באחת משיחותיו אודות חובת השמחה של לומדי התורה על זכות זו שנפלה בחלקם, את הדברים דלהלן:
צריך להתבונן, "למה אבדנו את הרגש", כמה עלינו להודות על מתנה זו, שיש לנו האפשרות לשבת ולעמול בתורה, כמה שמחה היתה צריכה להציף את לבנו שחיי עולם נטע בתוכנו!?

זכורני שבחור בישיבה סיפר, שהיה פעם בראדין אצל ה"חפץ חיים" זצוק"ל, ושמעו יושב אצל העליה ולומד, וכשסיים לימודו שר לעצמו, "אשרנו מה טוב חלקנו", ואגב אורחא דפק על השולחן בקצב השיר...

בני תורה צריכים לדעת להחשיב עצמם ולשמוח שנפל בחלקם לשבת וללמוד את תורת ה'.

חסד ה' יתברך גבר עלינו שלא פסקו "מעולם" ישיבות, וקבוצות לומדי תורה ושוחריה והוגיה"

דברי הגאון הרב ראובן אלבז שליט"א

הקול שחדר ללב

פרש רש"י: "והנה נער בכה - קולו כנער". כשפתחה בתיה בת פרעה את התבה, ושמעה קול נער בוכה, לא הבינה כיצד יתכן הדבר? הלא לפני תינוק, ואיך יוצא ממנו קול של נער? אלא, שקולו של משה רבנו ע"ה לא היה קול שבקע מפיו - אלא קולם של כל ילדי ישראל שזנרקו אל היאור! קול זה אכן לא היה קולו של תינוק - אלא קול חזק ועבה, כמו של נער גדול. מעשה דומה על קול, שלא היה קול אדם אחד, ארע בימי רבי יהושע צייטלס משקלוב, המכנה השר מאושיצה. בתקופה זו סבלו היהודים צרות שונות ומשונות מדכס שונא ישראל שהצד להם. מחו הקודח היה ממציא ללא הרף חקים והגבלות, שכל מטרתם להציק ליהודים שנואי נפשו. הצורה היחידה שבה הצליחו להתמודד אתו ועם גזרותיו, היו מתנות שונות שהקפידו לשלח אליו. השחד עשה את תפקידו נאמנה, ועור במקומות שהיה צריך לעור... אך פעם אחת פקעה סבלנותם, והם ישבו לטכס עצה, כדי למצא לענין פתרון שיספיק לטוח ארץ. קם רבי יהושע צייטלס והציע, לשלח מכתב למלכה, ובו תלויה חריפה נגד אותו דכס. שמע ועד הקהלה והתנגד, כי חשש שלא ימצא אדם שיהיה מסגל לעמד לפני המלכה ולדבר בשפה ברורה וצחה. בסופו של דבר התחייב השר מאושיצה עצמו לקבל עליו את האחריות לענין, וליצג בעצמו את המשלחת. בהסכמת כל חברי הועד נשלח אל המלכה מכתב, ובו בקשה להתקבל לפגישה עמה. עד מהרה התקבל מארמון המלוכה מכתב תשובה, ובו תאריך ושעה שבהם תאות המלכה לפגוש את חברי המשלחת היהודית ולשמע את אשר בפייהם. בהגיע הזמן המיעד התייצבו כלם. השר מאושיצה פתח ותאר בפני המלכה בנימוס ובדרך ארץ את הצקותיו של הדכס, ואת הגזרות שהוא גוזר עליהם חדשות לבקרים. תוך כדי הדברים החל קולו לעלות ולהתלהב, עד שהחל לצעק ממש. בשלב זה עצרה אותו המלכה, ואמרה: "התחלת את דבריך בנימוס גדול, ופתאום הפכת את סגנוןך והתחלת צועק בקול גדול, שאינו מקבל ואינו יאה לבית המלוכה". אמר לה: "אני לא מדבר ולא צועק. קול זה שאף שומעת אינו קולי, אלא קולם של היהודים הסובלים מעוני ומצער. קולם ואנחותיהם מן הצרות הקשות הם שבוקעים מתוך גרוני!".

נפרים דברי אמת, ודבריו היוצאים מן הלב נכנסו ללבה של המלכה. היא הורתה לשר הצבא, שהיה נאמן עליה, ללכת לחקר ולדרש את הענין בקרב תושבי המקום, ולעקב אחרי פנקסי נהול החשבונות של אותו דכס. השר בדק ומצא מעשי שחיתות רבים, מלבד עדייות שונות שאסף על התנהגותו הנלוזה של אותו דכס. כשהודיע על כך למלכה, היא פטרה אותו מיד, ומנתה במקומו את השר מאושיצה.
(נלקט מספרו החדש של הגר"ר אלבז שליט"א – "משכני אחריו").

בשעה טובה ומוצלחת יוצא לאור בימים אלו

הכרך הראשון מסדרת הספרים

"משכני אחריו"

על סדר פרשיות השבוע

של מורינו ורבינו

מרן ראש הישיבה

הגאון רבי ראובן אלבז שליט"א

המעוניינים לזכות לקחת חלק

בהוצאות הדפוס והעריכה של ספר זה

והספרים הבאים אחריו בע"ה

(ניתן להנציח להצלחה, לברכה, לרפואה או להבדיל לעילוי נשמה)

יפנו למוסדות אור החיים

052-7119446 או 02-5000455